

¶ *Ang. Aret.*
in pref. Instit.
 & *Gothof. ad*
Auth. Habitâ.
C ne fil. pro pat.
lit. K.
 † *La honrra el*
Alma desta vi-
da. Perez.
Aph. 81.
 * *Xenoph. in*
Hier.
 † *Boët. lib. 2. pr.*
 7.

Celest. Acto.
 2. in pr.

14. Eæ vero remunerationes, quamvis vel solum Honore revera definiri posse videantur, cum uti virtute nihil sublimius, ita omnem ea contemnet meritò, præter Honoris, † vitam utpote mortalium animantis, coronam; cujus cupiditas quibus innata est, illi sunt, qui plurimum à pecudum naturâ differunt, ac viri planè, non homines duntaxat existimantur: * nulla enim voluptas humana videtur ad divinam accedere propius, quam ea quæ ex honoribus percipitur delectatio; † hocq; unum est quod præstantes quidem naturâ mentes, sed nondum ad extremam manum virtutum perfectione perductas allicere possit, gloriæ scilicet: cupido, & optimorum in Kemp. fama meritorum.

E benche d'alma valorosa e bella

L'honor sia poco pregio, è pero quello

Che si puo dar maggiore,

Alla virtute in terra.

Pastor. Fido. Atto. 4. Sc. 3.

Et ideo Deo etiam Opt. Max. non nisi honorem retribuimus, cum eo nil majus habeamus.

15. Nihil tamen obstabit, quin cum Piccolomineo, præmium in rectè institutâ Rep. constituamus duplex: Vnum principale, in solo positum honore. Dignitas enim etsi onus tantum afferat, tamen Dignitas est. *l. ne quis. 38. in f. ibique Gl. C. de Decurion.* Alterum secundo loco & ex eventu optandum, ob humanas indigentias & imbecillitates; quod in pecunia vel aliâ consistit utilitate. Nisi quis cum *Accursio ad l. 6. in pr. ff. Mandati.* Honoris vocabulum sumere malit, pro quavis donatione seu remuneratione, ideo quod honor sit ei, cui datur; quod ego illæ sâ famæ tanti viri autoritate, haud facilè admiserim: cum quamprimum opes in honore habentur, verus rerum intereat honos.

16. Hujus autem varia sunt symbola, prout vel vivis vel mortuis, aut tam his quam illis; & inter vivos rursus vel servis conferuntur vel liberis. Et servos quidem quod attinet, iis libertas est proposita, tanquam res inæstimabilis: § *fin. l. quibus ex causis manum. non licet. l. 106. l. 176. §. 1. de R. I.* & quâ gratius nihil servo præstari potest. *l. 39. in f. de fideic. libert.* Eam autem præmiiloco, ex Scto Silaniano, consequitur; si ad accusationem ultrò prosiliens, cædem Domini arguerit. *l. 3. §. si ex stipulatu. 13. & §. seq. l. 12. ff. de Scto Silan. l. 5. qui sine manum. ad lib. perveniunt. l. 4. de bonis libert. l. 1. C. pro quibus causis servi pro præm. libert. accip.* Item si monetarios detulerit. *l. 2. C. d. t.* Et quamvis regulariter indicia servorum contra Dominos, admittenda non sint: *l. 1. §. 16. l. 9. §. 1. de Question. l. 2. §. Imperator. de Iure Fisci.* hæc tamen, ut & vix aliis certis ac receptis ex causis,